

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 010523 13 Кж
Бања Лука, 9.4.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Д.К., због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката М.Т. из П., изјављеној против пресуде Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010523 12 К од 28.01.2013. године, након одржане јавне сједнице вијећа дана 9.4.2013. године у присуству републичког тужиоца Витомира Солдата и оптуженог, а у одсуству уредно обавјештеног браниоца, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се као неоснована жалба браниоца оптуженог Д.К. и пресуда Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010523 12 К од 28.01.2013. године, потврђује.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010523 12 К од 28.01.2013. године оптужени Д.К. оглашен је кривим због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у које му је урачунато вријеме provedено у притвору. Оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и да на име паушала плати износе назначене у изреци пресуде.

Против те пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, који пресуду побија због одлуке о казни, са приједлогом да се жалба уважи и побијана пресуда преиначи у погледу висине изречене казне.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници вијећа овог суда оптужени је прихватио наводе и приједлоге из жалбе. Републички тужилац је предложио да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се жалбом побија, а по службеној дужности и да ли је на штету оптуженог повријеђен Кривични закон, у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12 од 11. јуна 2012. године - у даљем тексту: ЗКП РС), овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Испитујући одлуку о кривичној санкцији у вези са приговорима жалбе браниоца оптуженог, овај суд налази да је изречена казна затвора адекватна степену друштвене опасности извршиоца и кривичног дјела. Околности које се стичу на страни оптуженог (коректно понашање и владање током кривичног поступка, признање и кајање, оштећеној надокнадио штету, неосуђиваност и младост) првостепени суд је цијенио као олакшавајуће околности приликом одмјеравања казне оптуженом, позвао се на њих у образложењу побијане пресуде и дао им је, правилним вредновањем, значај особито олакшавајућих околности. Казна од 3 (три) године затвора, изречена уз примјену одредби КЗ РС о ублажавању казне је сразмјерно тежини дјела и степену кривичне одговорности оптуженог и по оцјени овог суда представља адекватну мјеру којом ће се остварити сврха кажњавања, јер одражава праведан баланс између захтјева за ресоцијализацијом оптуженог дефинисаном у посебној превенцији као једном сегменту сврхе кажњавања и захтјева у јавном интересу да казна мора имати општеодговарајући карактер дефинисан у општој превенцији као сегменту сврхе кажњавања.

Испитујући по службеној дужности да ли је на штету оптуженог повријеђен Кривични закон овај суд налази да није повријеђен Кривични закон на штету оптуженог.

Из изнијетих разлога жалба браниоца оптуженог се показује као неоснована, ради чега је овај суд ову жалбу одбио на основу члана 327. ЗКП РС и првостепену пресуду потврдио.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић